

نسخه اصل: طوب قاپی-استانبول، ش ۴۶۱M؛ خط: نسخ، کتاب = مؤلف، تا: ۷۷۹ق؛ مصحح، محشی؛ ۵۷۴گ، ۳۳سطر [عکسی ف: ۲-۵۵]

● **بغية الاریب فی وصال الحبيب / ادبیات / عربی**

buğyat-ul arīb fī wiṣāl-il ḥabīb

کوازی، محمود بن ابراهیم

kovāzī, mahmūd-e-bn-e ebrāhīm

مقامه ای است ادبی در بیان عشق که مؤلف آن را جهت خلاصی از پریشانی افکار خود نگاشته تا در سفر و حضر همراه وی باشد.

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۲۴۵۸

آغاز: الحمد لله الذي رفع مقامات العشاق و عرف علو همهم فائتت أجز الشهادة لمن قتل منهم ما بين معترك المهج و الاحداق
نسخه اصل: کتابخانه ای در نجف اشرف؛ خط: نسخ معرب، کا: عبدالله بن عیسی بن اسماعیل، تا: شب ۷ ربیع الاول ۱۲۳۹ق؛ ۵۴ص [عکسی ف: ۷-۷۱]

● **بغية الالباء من معجم الادباء / تراجم / عربی**

buğyat-ul alibbā' min mu'jam-il udabā'

وابسته به: معجم الادباء = معجم اهل الادب = ارشاد الاریب فی معرفة الادیب؛ یاقوت حموی، یاقوت بن عبدالله (۵۷۴-۶۲۶) به ترتیب حروف تهجی سرگذشت دانشمندان در آن آمده است.

تهران؛ حقوق؛ شماره نسخه: ۱۲۷-ج

آغاز: بسملة الحمد لله مبدیء الخلق و معیده و معطى الرشد و مفیده ... و بعد فانی تاملت کتاب معجم الادبا الذى الفه ابو عبدالله یاقوت بن عبدالله الرومى نسبة الحموى مولداً البغدادى منشاء الحلی وفاة ... فآثرت ان اختار مما يشتمل عليه ... و قصدت ان يكون مدخلا الى الكتاب المذكور ... و قد اختصرت هذا الكتاب ... و جعلته كالتذكرة لى اراجعه ... و سميته بغية الالباء من معجم الادیب؛ انجام: و اشکو هموما منك كنت لقيتها. هذا آخر الجزء الاول من كتاب بغية الالباء المختصر من معجم الادیب و يتلوه الثاني احمد بن يحيى بن على فى شهر ربیع الآخر سنة ۱۲۸۵
خط: نسخ، کا: مسیح کمرهای، تا: در ربیع الثاني ۱۲۸۵ق؛ تملک: اعتضاد السلطنة در ۱۲۸۵؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج زرد ضربی مقوایی، ۶۸گ، ۱۸سطر (۱۴/۵×۷/۵)، اندازه: ۲۲×۱۴/۵سم [ف: ۲۵۹]

● **بغية الباحث عن جمل الموارث / فقه، شعر / عربی**

buğyat-ul bāhīt 'an jumal-il mawāriṭ

ابن متفنته، محمد بن علی، ۴۹۷-۵۷۷ قمری

ebn-e motefannena, mohammad ebn-e 'alī (1104-1182)

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۴۹۲۵/۸

آغاز: مزعفر خوران مطبخ فصاحت و کیاداران سفره بلاغت ... اشارت چنین کرده اند ... بغرا چو این حدیث پریشان از او شنید xx دیوانه شد به خویش و گریبان همی درید؛ انجام: بدان که مراد از بغرا خمیر وجود آدمیست ... و اگر صد باب حکمت پیش نادان xx بخوانی آیدش بازیچه در گوش و الحمد لله رب العالمین.
خط: نستعلیق، کا: احمد ابراهیم حسن خواجه شیرازی، تا: ربیع الاول ۸۴۲ق؛ کاغذ: ترمه، جلد: میشن قهوه‌ای روشن، ۲۶گ (۹۹-۱۲۵ر)، ۱۱ سطر، اندازه: ۲۲/۷×۱۴/۸سم [ف: ۸-۱۲۳]

تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۴۳۰/۵-عکسی

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۲-۴۲]

● **بغية الأبرار / فقه / فارسی**

buğyat-ul abrār

حسینی، حسین بن محمد ابراهیم، ق ۱۳ قمری
hoseynī, hoseyne-bn-e mohammad ebrāhīm (- 19c)
رساله‌ای فتوایی در آداب تجارت و احکام شرعی آن، شامل یک «مقدمه» و چهارده «باب» و «خاتمه». شاید مؤلف همان «حسینا القزوینی» باشد.

قم؛ مهدوی (کتابخانه)؛ شماره نسخه: بدون شماره

آغاز: بعد الحمد و الصلاة على النبي و آله ... این چند کلمه ایست که بر سیل ایجاز و غایت استعجال بالتماس بعض از اخوان دین کا: علی بن حسن، تا: ۳ صفر ۱۲۴۴ق [تراننا: س ۱۸ش ۲۰۹-۲۰۶]

● **بغية الاریب فی اختصار التهذيب / رجال / عربی**

buğyat-ul arīb fī ixtisār-it taḥḍīb

بعلبکی، اسماعیل بن محمد، ۷۲۰-۷۸۶ قمری
ba'labakī, esmā'il ebn-e mohammad (1321-1385)
وابسته به: تهذیب الکمال فی اسماء الرجال؛ حافظ مزی، یوسف بن عبدالرحمن (۶۵۴-۷۴۲)
مؤلف، کتاب «تهذیب الکمال» حافظ مزی را اختصار نموده است، لکن چیزی از رجال آن حذف نکرده است، آنچه حذف نموده عبارت است: از انساب مشهورترین و بعضی از نسب صاحب ترجمه، و جرح و تعدیل ها را نیز بطور مختصر ذکر می کند.

آغاز: قال الفقير الى الله تعالى الضعيف اسماعيل بن محمد بن بردس البعلبي عفا الله عنه ... الحمد لله الذي جعل العلماء فى الامة. انجام: ام سلمة زوج النبي (ص) ... نجز الكتاب والله الحمد و الامنة، و صلى الله على سيدنا محمد و اله

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۵۶۲عکسی

آغاز و انجام: برابر

فرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد ششم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276244

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲